

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ	ผลของโปรแกรมการบำบัดทางความคิดและพฤติกรรม ต่อพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ติดสุรา โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช จังหวัดตาก
ผู้เขียน	นางจรรยา ใจหนูน
ปริญญา	พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)
คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ	รองศาสตราจารย์ ดร. ดาราวรรณ ต๊ะปิ่นตา ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมบัติ สกกุลพรรณ กรรมการ

บทคัดย่อ

การติดสุราเป็นผลมาจากการคิดทางด้านชีวเคมี และทางด้านจิตใจ และส่งผลกระทบต่อบุคคล ครอบครัว และสังคม ผู้ติดสุราจึงจำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษา การบำบัดทางความคิดและพฤติกรรมในผู้ติดสุราเป็นการบำบัดรักษาแนวทางหนึ่ง ที่ทำให้ผู้ติดสุราสามารถลดพฤติกรรม การดื่มหรือหยุดดื่มแอลกอฮอล์ได้ วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการบำบัดทางความคิดและพฤติกรรมต่อพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ติดสุรา

กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ติดสุรา จำนวน 12 ราย ที่มารับการบำบัดในระยะฟื้นฟูสมรรถภาพ ในคลินิกบำบัดสุรา โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช จังหวัดตาก เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 1) โปรแกรมการบำบัดทางความคิดและพฤติกรรม ซึ่งผู้ศึกษาได้พัฒนาขึ้นตามแนวความคิดการบำบัดทางความคิดและพฤติกรรมสำหรับลดพฤติกรรมการใช้สารเสพติดของเบ็คและคณะ (Beck et al., 1993) และผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ได้ค่าความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.87 2) แบบประเมินภาวะติดแอลกอฮอล์ (The Alcohol Use Disorder Identification Test [AUDIT]) ที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นด้วยสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าเท่ากับ 0.93 และ 3) แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ

เชิงพรรณนา และนำไปทดสอบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์โดยใช้สถิติ
ฟริดแมน (Friedman test)

ผลการศึกษาพบว่า

1. คะแนนพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ติดสุรากลุ่มตัวอย่าง ภายหลังจากได้รับ
โปรแกรมการบำบัดทางความคิดและพฤติกรรมต่ำกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05

2. คะแนนพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ติดสุรากลุ่มตัวอย่าง ที่ได้รับโปรแกรม
การบำบัดทางความคิดและพฤติกรรม ภายหลังจากสิ้นสุดโปรแกรม 2 สัปดาห์ต่ำกว่าก่อนเข้าร่วม
โปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. คะแนนพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ติดสุรากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับโปรแกรม
การบำบัดทางความคิดและพฤติกรรม ภายหลังจากสิ้นสุดโปรแกรม 2 สัปดาห์ไม่แตกต่างจากหลัง
สิ้นสุดโปรแกรมทันที

ผลการศึกษานี้ แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการบำบัดทางความคิดและพฤติกรรม
สามารถทำให้พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ติดสุราที่รับบริการที่คลินิกบำบัดสุราลดลงหรือ
หยุดดื่มได้ ดังนั้น ควรมีการดำเนินการบำบัดโดยวิธีนี้และควรนำไปประยุกต์ใช้ในการบำบัดผู้ติด
สุราต่อไป

Independent Study Title	Effect of Cognitive Behavior Therapy on Alcohol Drinking Behaviors Among Persons with Alcohol Dependence, Somdejphrachaotaksinmaharaj Hospital, Tak Province		
Author	Mrs. Chanya Chainoon		
Degree	Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)		
Independent Study Advisory Committee	Associate Professor Dr. Darawan Thapinta	Chairperson	
	Assistant Professor Sombat Skulphun	Member	

ABSTRACT

Alcohol dependency is a biochemical and psychological dependency, which affects people, family, and society. Persons with alcohol dependence need to receive treatment. Cognitive behavior therapy among persons with alcohol dependence is a therapy provided to assist in decreasing or stopping the drinking behavior. The purpose of this study was to examine the effect of cognitive behavior therapy on drinking behaviors among persons with alcohol dependence.

The subjects included 12 alcoholics who received rehabilitative treatment at the alcohol addiction treatment clinic, Somdejphrachaotaksinmaharaj hospital, Tak province. The instruments used in this study were; 1) The Cognitive Behavior Therapy Program, which was developed by the researcher based on the cognitive therapy concept of Beck and colleagues (1993). The program was validated by five experts with the content validity index of 0.87. 2) The Alcohol Use Disorders Identification Test (AUDIT), which had reliability of 0.93, tested by Cronbach's alpha coefficient and 3) a demographic data questionnaire. Data were analyzed using descriptive statistics and Freidman test.

Results showed that:

1. Immediately after participating in the Cognitive Behavior Therapy Program, the mean score of subjects drinking behaviors was significantly lower than before participating in the program ($p < 0.05$).

2. After two-weeks of participating in the Cognitive Behavior Therapy Program, the mean score of subjects drinking behaviors was significantly lower than before participating in the program ($p < 0.05$).

3. There was no difference in the mean score of subjects' drinking behaviors immediately after and two weeks after participating in the cognitive behavior therapy program.

The results of this study indicate that the Cognitive Behavior Therapy Program can assist in reducing or ceasing alcohol drinking behavior in persons with alcohol dependency receiving services at the alcohol addiction treatment clinic. Therefore, the Cognitive Behavior Therapy Program should be implemented continually in alcoholics and be used as a regimen for treatment of persons with alcohol dependence.